

μέ ἀπισίαν τὸν Ἀρχηγὸν Ῥόζαν, προσκαλῶν-
 τίστον τάχα διὰ συνομιλίαν· μετ' ὀλίγας δὲ
 ἡμέρας ἐσράτεισε καὶ ἐναντίον τῆς Πρέβυζας.
 Οἱ Πρεβυζάνοι ἀπέσαντες πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ἐ-
 μελε νὰ κινηθῆ κατ' αὐτῷ, ἀσύκωσαν τὸ πε-
 ρισσότερον κινητὸν πρᾶγμα τῆς, πέμποντές το εἰς
 Λολκάδα, Παξὸς, Ἰθάκην, καὶ Πάργον, μα-
 ζὺ μὲ γυναῖκας, παιδιά, καὶ ἀνδρας. Ἐμει-
 ναν ὅμως καὶ πολλοὶ, ὅσοι χεδὸν ἀπισοῦσαν
 εἰς τὸ πρᾶτον κίνημα τῶ ἐχθρῶ. Οἱ Φραντζέ-
 ζοι δὲ ρισκόμενοι εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόψιν, ἐκρα-
 ξαν τὰς πορεσθὲς τῆς Πρεβύζης, καὶ ἐσυμβου-
 λούθησαν ὅτι νὰ κατασκολεύσῃσαν χαντάκια ἔ-
 ξω εἰς τὴν Νικόπολιν (νῦν δὲ λεγόμενον Πα-
 λαιόκαστρον) διὰ νὰ διαφροντιδῶθῃν. Εἰς αὐτὸ
 τὸ συμβέλιον οἱ ἐντόπιοι ἐσυμφώνησαν, καὶ μὲ
 φοροθυμίαν τὸ ἀκολοθεοῦσαν· τὰ ἐπόμενα ὅ-
 μως αἴτια τὰς ἐδειλίαζαν, καὶ οὕτως ἐσυνέβη
 εἰς αὐτὰς ἐκείνη ἡ ἀξιοθρλήντης συμφορὰ, ὡς
 ρηθῆσεται.

Διὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς Πρέβυζας τὸ περισ-
 σότερον σφάλμα ἀποδίδεται εἰς δύο μόνους
 Γεωμέτρους Γάλλους, παρὰ εἰς τὰς ἐντοπίους,
 καὶ ἔξωτεικῆς προδότας (1)· διότι αὐτοὶ πη-
 γαί-

(1) Ἐξωτεικὸς προδότης ἐσάθη ὁ Καπετᾶν Γεώρ-
 γιος Μπότζαρης ἀπὸ τοῦ Σῦλι, καθὼς ἐμπροσθεν δέλεα
 εἶπόμεν πᾶς φοροδοσίας.

